EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.7.2025
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Guinea

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25a, stk. 2,[1] skal Kommissionen mindst én gang om året vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og aflægge rapport til Rådet.

På grundlag af disse vurderinger og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde med hensyn til tilbagetagelse og EU's overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, herunder på migrationsområdet, kan Kommissionen konkludere, at det pågældende tredjelands samarbejde ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling. Hvis det er tilfældet, skal Kommissionen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), forelægge et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om midlertidig suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på det berørte tredjelands statsborgere. Kommissionen skal til enhver tid fortsætte sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland.

• Guinea

I juli 2017 indgik EU en tilbagetagelsesordning med Guinea ("God praksis for en effektiv gennemførelse af tilbagesendelsesproceduren"). Siden da har der været afholdt syv møder i den fælles arbejdsgruppe for at overvåge gennemførelsen af ordningen, det sidste den 19. december 2024. På grund af den politiske situation i landet blev forbindelserne stillet i bero i september 2021 og genoptaget i december 2023. Selv om de guineanske myndigheder bekræftede deres hensigt om at samarbejde om tilbagetagelse, var de ikke rede til at forpligte sig til de fleste af de konkrete foranstaltninger, som EU havde foreslået for at tackle udfordringerne i det operationelle samarbejde. Spørgsmålet om tilbagetagelsessamarbejde blev behandlet på politisk plan i Conakry på et møde mellem EU's ambassadør i Guinea og udenrigsministeren, indenrigsministeren og premierministeren den 15. oktober 2024 samt i Bruxelles på flere møder på højt plan såsom den guineanske udenrigsministers besøg den 23. oktober 2023, Kommissionens/EU-Udenrigstjenestens møder med den guineanske ambassadør og udenrigsministeren henholdsvis den 31. maj og den 26. juni 2024.

På trods af den eksisterende tilbagetagelsesordning og bestræbelserne på at intensivere engagementet i tilbagetagelse har samarbejdet fortsat været utilstrækkeligt for de fleste medlemsstater og er blevet betydeligt forværret fra udgangen af 2023 og gennem hele vurderingsperioden i 2024. På det 6. og 7. møde i den fælles arbejdsgruppe i juli og december 2024 gav Den Europæiske Union Guinea klare budskaber om behovet for at forbedre samarbejdet og fuldt ud gennemføre tilbagetagelsesordningen, for effektivt at gennemføre de aftalte procedurer for identifikation af guineanere, der ikke har ret til ophold i EU, og for hurtigt at udstede nødrejsedokumenter efter positiv identifikation i forbindelse med både frivillige og tvungne tilbagesendelser inden for de frister, der er fastsat i tilbagetagelsesordningen. En liste over udestående tilbagetagelsesanmodninger fra 13 medlemsstater og et associeret Schengen-land blev overdraget til de guineanske myndigheder. Disse skridt førte ikke til en forbedring af samarbejdet i løbet af rapporteringsperioden.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

Guineas samarbejde om tilbagetagelse af egne statsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, er utilstrækkeligt, hvilket underbygges af en tilbagesendelsesrate[2] på 3 % i 2024, hvilket er et fald fra 5 % i 2023, af den markant faldende kvalitet af samarbejdet i identifikationsproceduren, af et fald i udstedelsesraten for nødrejsedokumenter[3] og af en tydelig forværring af samarbejdet om tilbagesendelsesoperationer. I rapporteringsperioden stod medlemsstaterne over for vedvarende og stigende udfordringer med at gennemføre tilbagetagelsesordningen med Guinea effektivt, især hvad angår sager uden dokumentation. Guineas utilstrækkelige samarbejde er ofte heller ikke i overensstemmelse med de tilbagetagelsesrelaterede bestemmelser i Samoaaftalen[4], der finder midlertidig anvendelse fra 1. januar 2024, herunder for Guinea, navnlig hvad angår tidsrammen for udstedelse af nødrejsedokumenter efter forelæggelse af en anmodning om identifikation.

Inden for rammerne af de løbende vurderinger, der foretages af Kommissionen siden 2020 og på grundlag af data og oplysninger fra medlemsstaterne, drøftelser i relevante arbejdsgrupper i Rådet og i ekspertgrupper samt vurderinger fra andre EU-institutioner, organer, kontorer og agenturer, rapporterede medlemsstaterne om adskillige vedvarende problemer, der hæmmer de forskellige faser i tilbagetagelsesprocessen, herunder identifikation af guineanske statsborgere, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Dette har ført til et meget betydeligt efterslæb af sager for medlemsstaterne.

På baggrund af ovenstående og den manglende forbedring vurderes det, på trods af de skridt, som EU og dets medlemsstater hidtil har taget for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse, at Guineas samarbejde med EU om tilbagetagelse ikke er tilstrækkeligt.

- **Unionens overordnede forbindelser med Guinea**

Guinea er et af de vigtigste udrejselande for irregulære migranter til EU. På trods af et betydeligt fald i antallet af irregulære indrejser til EU i forhold til 2023 var guineanerne i 2024 stadig den ottendestørste registrerede nationalitet blandt de vurderede lande med 8 388 irregulære indrejser.

EU og Guinea opretholder forbindelser på det politiske, økonomiske, handelsmæssige og samarbejdsmæssige område. Disse forbindelser er nu baseret på Samoaaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet.

EU er Guineas største marked og leverandør og stadig en vigtig økonomisk partner.

[2] Tilbagesendelsesraten er antallet af tredjelandsstatsborgere, der reelt er blevet sendt tilbage efter et påbud om at forlade Unionen, som en procentdel af antallet af tredjelandsstatsborgere, for hvem der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse.

[3] Udstedelsesraten for nødrejsedokumenter er antallet af rejsedokumenter udstedt af tredjelande som en procentdel af antallet af anmodninger om tilbagetagelse indgivet af medlemsstaterne.

[4] Partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og medlemmerne af Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet på den anden side (EUT L 2023/2862 af 28.12.2023).

På handelsområdet reguleres samarbejdet mellem Guinea og EU af EU's system af generelle toldpræferencer (GSP)[5]. Det skal bemærkes, at den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA), der blev vedtaget med lande i Vestafrika i juli 2014, endnu ikke er trådt i kraft.

Guineas geopolitiske stilling bør også overvejes med henblik på en mulig indvirkning på migrationsspørgsmål.

På baggrund af ovenstående, den manglende forbedring på trods af de skridt, Kommissionen løbende har taget for at forbedre samarbejdet, og i betragtning af EU's overordnede forbindelser til Guinea vurderes det, at Guineas samarbejde med EU om tilbagetagelse er utilstrækkeligt, og at der er behov for yderligere handling.

- **Visumforanstaltningerne**

Foranstaltningernes omfang

Ved Rådets gennemførelsesafgørelse suspenderes anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på guineanske statsborgere midlertidigt. Suspensionen bør imidlertid ikke finde anvendelse på guineanske familiemedlemmer til (mobile) EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF[6], og guineanske familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og det berørte tredjeland på den anden side.

Visumforanstaltningernes indhold

Guineas utilstrækkelige samarbejde om tilbagetagelse gør det berettiget midlertidigt at suspendere alle de artikler, der er omhandlet i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1, (hvilket derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

Anvendelsesperiode for visumforanstaltningerne

I visumkodeksen fastsættes det, at visumforanstaltningerne skal anvendes midlertidigt, men der er ingen forpligtelse til at angive en specifik anvendelsesperiode for disse foranstaltninger

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008, EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1.

[6] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

i gennemførelsesafgørelsen. I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 6, skal Kommissionen imidlertid løbende vurdere fremskridtene i samarbejdet om tilbagetagelse på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i visumkodeksens artikel 25a, stk. 2, herunder med hensyn til den bistand, der ydes til identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Kommissionen vil rapportere om, hvorvidt der er sket en betydelig og vedvarende forbedring i samarbejdet med det berørte tredjeland om tilbagetagelse, og kan, under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det berørte tredjeland, enten trække forslag, der ikke er vedtaget af Rådet, tilbage eller forelægge Rådet et forslag om at ophæve eller ændre gennemførelsesafgørelsen. Hvis tilbagetagelsessamarbejdet derimod fortsat er utilstrækkeligt, vil Kommissionen overveje at udløse anden fase af mekanismen, jf. visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra b).

I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 7, skal Kommissionen senest seks måneder efter gennemførelsesafgørelsens ikrafttræden aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjelands samarbejde om tilbagetagelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med visumkodeksen, hvori der fastsættes harmoniserede regler for den fælles visumpolitik vedrørende procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. Pagten om migration og asyl fra maj 2024 omfatter en samlet tilgang, der har til formål at styrke og integrere centrale EU-politikker vedrørende migration, asyl, grænseforvaltning og integration, og en af dens søjler er at integrere migration i internationale partnerskaber for at forhindre irregulære udrejser, bekæmpe smugling af migranter, samarbejde om tilbagetagelse og fremme lovlige migrationsveje.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i EU's eksterne forbindelser. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenes side har Det Europæiske Råd konsekvent opfordret EU til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde, handel eller visa[7]. Ved overvejelse af mulige restriktive visumforanstaltninger kræver artikel 25a i visumkodeksen, at Kommissionen tager hensyn til EU's overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, herunder på migrationsområdet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 25a, stk. 5, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks).

[7] EUCO 22/21 (17).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger, der har til formål at forbedre Guineas samarbejde om tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Disse foranstaltninger påvirker ikke ansøgernes mulighed for at ansøge om og få udstedt visum som sådan, men omfatter visse aspekter af proceduren for udstedelse af visum. Desuden er visse kategorier af personer udelukket fra denne afgørelses anvendelsesområde.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interessenter**

Ikke relevant.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger påvirker ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visum og respekterer ansøgernes grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I *artikel 1* fastlægges anvendelsesområdet for den foreslåede gennemførelsesafgørelse.

I stk. 1 og 2 fastsættes det, at forslaget kun finder anvendelse på de guineanske statsborgere, der er visumpligtige, og ikke på dem, der er fritaget på grundlag af artikel 4 eller 6 i forordning (EU) 2018/1806.

I henhold til stk. 3 er visumansøgere, som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, undtaget fra den foreslåede afgørelses anvendelsesområde.

I stk. 4 præciseres det, at den foreslåede afgørelse ikke berører medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser.

I *artikel 2* fastsættes det, at anvendelsen af følgende bestemmelser i visumkodeksen skal suspenderes midlertidigt for guineanske statsborgere, som er omfattet af den foreslåede afgørelse:

- Medlemsstaternes mulighed for at fravige kravet om, at der skal fremlægges fuldstændig dokumentation. Det betyder, at der sammen med alle ansøgninger og for alle ansøgere skal fremlægges fuldstændig dokumentation, der beviser, at indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksen er opfyldt.
- Medlemsstaternes mulighed for at fritage indehavere af diplomatpas og tjenestepas for visumgebyret. Denne kategori af ansøgere skal betale standardvisumgebyret på 90 EUR.
- Standardfristen på 15 dage for at træffe afgørelse om en ansøgning. Det betyder, at medlemsstaterne har 45 dage til at træffe afgørelse om ansøgninger.
- Reglerne for udstedelse af visum til flere indrejser. Det betyder, at der i princippet kun udstedes visa til én indrejse.

Artikel 3 indeholder listen over adressater for den foreslåede afgørelse, dvs. de relevante medlemsstater.

2025/0228 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Guinea

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)[8], særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Niveauet af Guineas samarbejde med medlemsstaterne om tilbagetagelse af irregulære migranter er blevet vurderet i henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009, og Guinea blev anset for ikke at samarbejde tilstrækkeligt. Der er behov for betydelige forbedringer i alle faser af samarbejdet om tilbagetagelse, herunder for at sikre, at Guinea samarbejder i overensstemmelse med tilbagetagelsesordningen på en effektiv, rettidig og forudsigelig måde om identifikation, udstedelse af nødrejsedokumenter og tilbagesendelsesoperationer.

(2) Der er vedvarende udfordringer med hensyn til identifikation og tilbagesendelse af guineanske statsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, på grund af manglende svar og opfølgning fra de guineanske myndigheder på anmodninger om tilbagetagelse i både dokumenterede og udokumenterede sager samt vanskeligheder med nødrejsedokumenter, som ofte ikke udstedes, selv i tilfælde hvor nationaliteten tidligere er blevet bekræftet, og med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer med rute- og charterfly. Med hensyn til disse udfordringer bør det også tages i betragtning, at guineanere er den ottendestørste identificerede nationalitet med hensyn til irregulære ankomster til Unionen blandt de lande, der vurderes i henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009, og der er opstået et betydeligt efterslæb af tilbagetagelsessager.

(3) Under hensyntagen til de forskellige skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af Guineas samarbejde på tilbagetagelsesområdet og Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, finder Kommissionen, at Guinea ikke samarbejder tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling.

(4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for de guineanske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806[9]. Formålet er

[8] EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre

at tilskynde Guinea til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse.

(5) I overensstemmelse med artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009 er det passende at fastsætte en suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (hvilket derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist i op til højst 45 dage i det enkelte tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger), af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

(6) Denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF[10], som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer, uanset deres nationalitet, når de ledsager eller slutter sig til en unionsborger. Denne afgørelse bør således ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller på en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.

(7) Foranstaltningerne i denne afgørelse bør ikke berøre medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder som værtslande for internationale mellemstatslige organisationer eller for internationale konferencer indkaldt af De Forenede Nationer eller andre internationale mellemstatslige organisationer, der har sæde i medlemsstaterne. Suspensionen bør derfor ikke finde anvendelse på guineanske statsborgere, der ansøger om visum, for så vidt det er nødvendigt for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser som værtslande for sådanne organisationer eller konferencer.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(9) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF[11]; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

---

grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (kodifikation) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39.), ELI http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj.

[10] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

[11] Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20). http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

(10) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[12], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF[13].

(11) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[14], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF[15].

(12) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[16], der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU[17].

(13) For så vidt angår Cypern, udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Denne afgørelse finder anvendelse på guineanske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EU) 2018/1806.

2. Afgørelsen finder ikke anvendelse på guineanske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i forordning (EU) 2018/1806.

---

12 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

15 Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

17 Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

3. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på guineanske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.

4. Denne afgørelse berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:

   a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

   b) som værtsland for en international konference indkaldt af De Forenede Nationer eller i deres regi eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, der har sæde i en medlemsstat

   c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter

   d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 indgået mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien som senest ændret.

Artikel 2

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt:

a) artikel 14, stk. 6

b) artikel 16, stk. 5, litra b)

c) Artikel 23, stk. 1

d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand